

en takstbetaling for det enkelte regionale tilbud, der fastsættes på baggrund den samlede udgift, regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Taksten for typen af tilbud aftales i rammeaftalen. Ud over basistaksten skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov.

Taksterne omfatter alle udgifter, der kan henføres til det enkelte tilbud eller type af tilbud. For så vidt angår de lands- og landsdelsdækkende tilbud indebærer lovforslaget, at socialministeren fastsætter betalingsprincipperne i en bekendtgørelse. Kommunerne betaler en takst for brug af tilbuddene, og bekendtgørelsen vil indeholde regler om beregningen af denne takst. Taksten reduceres med en objektiv finansiering fra kommunerne, som beregnes på en sådan måde, at taksten ikke bliver så høj, at den afholder kommunerne fra at bruge tilbuddet, og at taksten heller ikke bliver så lav, at for mange kommuner efterspørger tilbuddene.

Kommunerne kan selv oprette og drive tilbud og har mulighed for at sælge pladser til andre kommuner. Prisen for sådanne pladser aftales mellem de respektive kommuner. Socialministeriet vil nærmere undersøge, om reglerne om mellemkommunal refusion, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, skal ændres, for at prisfastsættelsen i ovenstående tilfælde kan aftalebaseres.

Lovforslaget betyder, at grundtakstmodellen erstattes af et nyt finansieringssystem, hvor det alene er kommunen, som afholder hele udgiften til de enkelte tilbud.

Central refusionsordning

Lovforslaget indebærer, at der indføres en refusionsordning, der skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager. Ordningen omfatter alle tilbud på socialområdet - fra ikke-specialiseret til de mest specialiserede tilbud.

Refusionsordningen indebærer, at:

- I sager, hvor en person under 67 år har behov for hjælp og støtte, som samlet udgør en årlig udgift på 800.000 kr. eller mere, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter som overstiger 800.000 kr.
- For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mio. kr. årligt, refunderer staten 50 pct. af udgifterne.

Refusionsordningen indføres gradvist, således at:

- I 2007 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 400.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 800.000 kr.
- I 2008 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 500.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1 mio. kr.

- I 2009 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 600.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1,2 mio. kr.
- I 2010 gælder den endelige refusionsordning fuldt ud.

Som led i strukturaftalen gennemføres en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Udligningsreformen skal medvirke til at udjævne de afledte ændringer i byrdefordelingen af opgaveomlægninger mest muligt. Den endelige fastlæggelse af refusionsordningen vil ske i tilknytning til fastlæggelsen af ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.

National videns- og specialrådgivningsorganisation

Lovforslaget indebærer, at der skal oprettes en national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) med en faglig bestyrelse bestående af repræsentanter for stat, regioner, kommuner og brugerorganisationer.

VISO består af en vidensfunktion, en specialrådgivningsfunktion og en udredningsfunktion. VISO er primært praksisorienteret, og skal opbygge viden om, hvordan man håndterer personer med specifikke problemer (metodeudvikling inden for behandlingsformer). VISO kan også pege på indsatsområder for forskning og omsætte forskningsresultater til anvendelig viden.

VISO er en netværksorganisation med en mindre central enhed, hvor hovedparten af specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud. Netværket fastholdes således samlet som en del af det kommunale/regionale tilbud, dvs. forbliver lokalt i de tilbud, hvor de i øvrigt arbejder.

VISO bistår kommuner, regionale tilbud og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune.

VISO tilbyder kommuner og borgere gratis vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

Henvendelser om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen. Et kommunalt afslag på udredning i VISO vil kunne indbringes for det sociale navn.

VISO's vidensfunktion og specialrådgivning står ligeledes til rådighed for kommuner, regioner, skoler og institutioner m.v. på specialundervisningsområdet. VISO yder derimod ikke specialrådgivning af borgere eller foretager vejledende udredninger på specialundervisningsområdet. VISO afgør om en konkret sag